

KARTA E-DYTE E-PERGJITHESHME E APOSTOLLIT PJETER

Krye 1

¹ Simeon Pjetri, shërbëtuar edhe apostoll i Jisu Krishtit, mb'ata që kanë marrë për pjesë besë të-çmuarë sa **edhe** ne, me anë të drejtëris' së Perëndisë t'ënë edhe të Shpëtimtarit Jisu Krisht; ² Hir edhe paqtim ushumoftë mbë ju me anë të të-njohurit të Perëndisë edhe të Jisu Krishtit, Zotit t'ënë.

³ Sikundrë e-hieruarshimja fuqi' e ati na fali gjith' ato **që duhenë** për jetë e për besë të-mirë me anë të të-njohurit t'ati që na thërriti me lavdi e me mirësi; ⁴ Me anë të të-cilëvet na ufalnë më të-mëdhatë e të-nderçime të-zotuara, që me anë të këtyreve të bëhi pjesëtarë të naturës' së Perëndisë, dyke larguarë prishjenë që është me anë të dëshërimit ndë botët; ⁵ Edhe për gjithë këtë **punë**, dyke vënë çdo të-përpjekurë, shtoni ndë besët t'uaj mirësinë, edhe ndë mirësit diturinë, ⁶ Edhe ndë diturit të përmbajturit' e vetëhesë, edhe ndë të-përmbajturit' e vetëhesë durimnë, edhe ndë durimt besën' e-mirë, ⁷ Edhe ndë besët të-mirë vëllazërinë, edhe ndë vëllazërit dashurinë. ⁸ Sepse po të jenë këto ndër ju edhe të shtohenë, nukë dot' u bënë juve përtacër të-papemshim mbë të-njohurit të Zotit t'ënë Jisu Krisht. ⁹ Sepse ay, mbë të-cilinë nukë janë këto, është' i-verbërë, dritë-shkurtërë, edhe harroj pastrimin' e fajevet të ti të-vjetërë. ¹⁰ Përandaj, o vëllezër, kujdesuni më tepërë të siguronit të-thërriturit' e të-sgjedhuritë t'uaj; sepse dyke bërë këto, nukë dotë fëjoni kurrë. ¹¹ Sepse kështu me të-plotë dot' u epetë juve të-hyrëtë ndë mbretërit të-përjetëshme të Zotit e Shpëtimtarit t'ënë Jisu Krisht.

¹² Përandaj nukë dotë përtonj t'u'a bje ndër mëntt këto përherë, ndonëse i dini, e jeni të-forcuarë ndë këtë të-vërtetë. ¹³ Po **unë** mendonj, se është e-drejtë, gjersa jam ndë këtë tendë, t'u ngut juve dyke prurë ndër mëntt; ¹⁴ Sepse e di, se për-së-çpejti dot'a heth tej tendënë t'ime, sikundrë edhe Zoti ynë Jisu Krisht m'a çfaj. ¹⁵ Po dotë kujdesem, që ju, edhe pas vdekjesë s'ime, të muntni përherë t'i kujtoni ato.

¹⁶ Sepse u bëmë juve të dini fuqinë edhe të-ardhurit' e Zotit t'ënë Jisu Krisht, jo dyke vaturë pas përrallave të-ndrequra me mjeshtëri, **po me të-treguarë**, se me sytë t'anë e pamë madhërin' e ati. ¹⁷ Sepse mori nder e lavdi prej Perëndisë, Atit, kur i erdhi ati një i-këfillë zë prej lavdis' së-lavduarshime, ¹⁸ "Ky është Biri im i-dashurë, ndë të-cilët gjeta pëlqim." Edhe këtë zë e dëgjuamë se erdhi nga qielli, kur ishimë bashkë me atë ndë malt të-shënjtëuarë.

¹⁹ Edhe kemi më të-vërtetuarë fjalënë profitike, ndë të-cilët bëni mirë të shikoni si ndë një kandile që ndrit ndë **një** vënt të-errëtë, gjersa të sbardhëllonjë dita, edhe yll' i dritësë të lintnjë ndë zëmërat t'uaj; ²⁰ Dyke diturë që përpara këtë, se asndonjë profiti e shkronjësë nukë bënetë prej kupëtimit të-veçantë **t'ati që profiteps**.

²¹ Sepse kurrë nukë erdhi ndonjë profiti prej dashurimi njeriu, po dyke ushtyturë prej Frymës' së-Shënjtëuarë folnë njerëzit' e-shënjtëuarë të Perëndisë.

Krye 2

¹ Po kanë qënë edhe profitër të-rrem ndër llauat, sikundrë edhe ndër ju dotë ketë mësonjës të-rrem, të-cilëtë dotë futnjënë fshehurazi eresira humbjeje, dyke mohuarë edhe atë Zotëninë që i bleu ata, edhe dyke hequrë kështu mbë vetëhen' e tyre humbje të-çpejtë.

² Edhe shumë **vefa** dotë venë pas humbjeve t'atyre, për të-cilëtë udh' e së-vërtetësë dotë shahetë. ³ Edhe për lakmim dot'u tregëtonjënë me fjalë të-çpifura; dënimi i të-cilëvet që moti nukë mënon, edhe humbja e atyreve nukë fle.

⁴ Sepse Perëndia ndë mos kurseu ëngjëjtë që fëjyenë, po i hodhi ndë funtt të dheut të-lidhurë me hekura errësire, e i dha që të ruhenë për gjyq; ⁵ Edhe **ndë** mos kurseu botën' e-moçime, po pruri përmbytje mbi botën' e të-pabesëvet, Edhe ruajti Noenë vet' i-tettë, **këtë** lëçitës të drejtërisë; ⁶ Edhe dënoj ndë humbje qytetet' e Sodhomavet e të Gomorrësë, edhe i bëri hi, edhe i vuri shëmbëllë t'atyreve që dotë rroninë të-pabesë; ⁷ Edhe shpëtoj të-drejtinë Llot, që helmonej prej të-sjellave të-ndyra të të-pabesëvet; ⁸ Sepse ky i-drejtë, dyke ndënjurë ndër mest t'atyreve, ditë me ditë mundonte shpirtin' e **ti** të-drejtë me të-par' e me të-dëgjuarë punërat' e **atyre** të-paudha; ⁹ Di Zoti të shpëtonjë besëtarëtë nga ngasja, edhe të-shtrëmbëritë t' ruanjë për ditën' e gjyqit që të mundonënë; ¹⁰ Edhe më tepërë ata që venë prapa mishit me dëshërim ndyrësire, edhe bënëjënë për asgjë pushtetë; **janë** kuximtarë të-vrazhëtë, **edhe** nukë trëmbenë dyke sharë pushtetëtë; ¹¹ Tek ëngjëjtë që janë më të-mëdhenj ndë forcë e ndë fuqi nukë bjenë kundër atyre gjykim të-foluri keq përpara Zotit. ¹² Po këta posi shtëzë prej nature pa mënt, që kanë lindurë që të zihenë (ndë lak), e të prishenë, flasënë keq për gjërëra që s'i dinë, edhe dotë prishenë ndë prishjet të tyre, dyke marrë pagën' e shtrëmbëris' **së tyre**. ¹³ E numëronjënë për shëfrim të-kënaqurit' e-përditshim; **janë** të-shgjërruarë e të-fëlliqurë; gëzonenë ndë kobimet të tyre, kur hanë e pinë bashkë me ju; ¹⁴ Sytë i kanë plot me kurvëri, edhe nukë pushonjënë nga faji; gjënjënë shpirtëra të-pafuarë, kanë zëmërë të-stërviturë ndë lakmive, **janë** djem mallëkimi; ¹⁵ Dyke lënë udhën' e-drejtë, ukobuanë, e vanë pas udhës' së Vallaamit, **bir** të Vosorit, i-cili deshi pagën' e shtrëmbërisë; ¹⁶ Po uqërtua për panomin' e ti, sepse kafshë pa gojë, dyke folurë me zë njeriu, e ndaloj marrësin' e profitit. ¹⁷ Këta janë kronje pa ujë, re që shtyhenë prej ere së-fortë, për të-cilëtë është ruajtur' errësir' e-zezë për gjithë jetënë.

¹⁸ Sepse dyke folurë shumë të-mëdha **fjalë** kotësire, kobonjënë me dëshërimet' e mishit e me ndyrësiratë ata që me të-vërtetë shpëtuënë nga ata që e shkonjënë jetënë ndë kobim; ¹⁹ Dyke zotuar' atyreve liri, tek ata vetë janë robër të prishjesë; sepse prej ati që të mundetë ndonjë, këti i bënëtet edhe rop. ²⁰ Sepse ata që shpëtuënë nga ndyrësir' e botësë me anë të të-njohurit të Zotit edhe Shpëtimtarit Jisu Krisht, ndë ungatërofshinë përsëri mbë këto, edhe të mundenë, mb'ata të-pastajmetë ubënë më të-këqia se të-paratë. ²¹ Sepse më mirë ishte për ata të mos kishinë njohurë udhën' e drejtërisë, se passi e njohë të kthenenë nga porosi' e-shënjëturë që udha mb'ata. ²² Edhe gjau mb'ata ajo **që thotë** parimia e-vërtetë, "Qëni ukthye mbë të-vjellët të ti," edhe, Derri si ula ushkrye ndë lucët.

Krye 3

¹ Po u shkruanj juve, o të-dashurë, tashti këtë kartë të-dytë, me të-cilatë **kartëra** çonj mëndjenë t'uaj të-kthjellëtë me të-përmëndurë; ² Që të kujtoni fjalëtë që ufolnë më përpara nga profitërit' e-shënjëturë, edhe porosin' e ne apostojvet të Zotit edhe Shpëtimtarit. ³ Di-e-ni më përpara këtë, se ndë ditt të-pastajme dotë vinjënë përqeshës, të-cilëtë dot' ecënjënë pas dëshërimeve të tyre, ⁴ E dotë thonë, ky është të-zotuarët' e t'ardhurit t'ati? sepse që mb'atë **ditë** që flejtnë atëritë, të-gjitha mbetenë kështu që kur se unis kriesa. ⁵ Sepse dyke dashurë nuk' e dinë këtë, se me fjalën' e Perëndisë ubënë qiejtë njëherë moti, **si** edhe dheu që është bërë prej uji e me anë uji; ⁶ Me anë të të-cilave botë e-atëhershime umbulua me ujë edhe humbi; ⁷ Edhe qiejt' e-sotm edhe dheu me anë të gjithasaj fjale janë ruajturë si ndë

thesore, dyke uruajturë për zjarr mbë ditët të gjyqit e të humbjes' së njerësvet të-pabesë.

⁸ Edhe një, këtë, mos e harroni, se për anë Zotit një ditë është si një mijë vjet, edhe një mijë vjet si një ditë. ⁹ Zoti nuk ë mënon të-zotuarët' e ti, sikundrë e numëronjënë për të-mënuarë; po tregon zëmërë të-gjerë mbë ne, sepse nuk ë do të humbasënë disave**ta**, po të-gjithë të vinjënë ndë pendim. ¹⁰ Edhe dita e Zotit dotë vinjë posi vjedhës natënë; ndë të-cilët qiejtë dotë shkonjënë me krismë, e stiqiatë dyke undezurë dotë tretenë, edhe dheu edhe punëratë që janë nd'atë dotë digjenë tej-për-tej.

¹¹ Kur pra këto të-gjitha tretenë, të-çfarëtë duhetë të jeni juve ndë të-sjella të-shënjtëruara e ndë besë të-mirë. ¹² Dyke pritur' e dyke dëshëruarë fort të-ardhurit' e ditës' së Perëndisë, ndë të-cilët qiejtë dyke udjegurë ndë zjarr dotë tretenë, edhe stiqiatë dyke undezurë dotë tretenë? ¹³ Edhe pas të-zotuarit t'ati presëmë qiej të-rinj edhe dhe të-ri, ndë të-cilët rri drejtëri.

¹⁴ Për andaj, o të-dashurë, dyke priturë këto, kujdesuni të gjëndeni përpara ati ndë paqim pa palavi e pa të-metë. ¹⁵ Edhe zëmërënë e-gjerë të Zotit t'ënë numëro-e-ni për shpëtim, sikundrë edhe vëllaj ynë i-dashurë Pavël u shkroj juve pas diturisë që i udha ati, ¹⁶ Sikundrë edhe ndë gjithë kartërat të tia, dyke folurë ndër ato për këto punëra; ndër mest të të-cilavet ka ca që s'kupëtonënë, të-cilatë të-paditurit' e të-paqëndruarshimitë i shtrëmbëronjënë, sikundrë edhe shkronjat' e-tjera, për humbjen' e vetëhes' së tyre.

¹⁷ Ju pra, o të-dashurë, dyke diturë që përpara këto, ruhi, që të mos hiqeni me kobimin' e të-panomëvet, e të bini poshtë nga siguria juaj. ¹⁸ Edhe shtohi ndë hirt e ndë të-njohurit të Zotit t'ënë edhe Shpëtimtarit Jisu Krisht. Mb'atë **qoftë** lavdia edhe tashti edhe ndë ditët të jetës' së-përjetëshme. Amin.